

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419202849
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419202849.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: D. H., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt na adrese: S. XXX/XXX, L. Y., zast.: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, proti žalovanej: TELERVIS PLUS, a. s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zast.: STRELÁK & Partners s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 46, IČO: 52 451 747, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 865,50 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 493 € **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 493 € od 17. 8. 2019 do 12. 9. 2019 v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 16 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 26. 8. 2019, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 856,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 17. 8. 2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. U. z 17. 12. 2014, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni úver vo výške 1 700 €. Úrok predstavoval výšku 340 €, servisný poplatok 153 €. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa vrátiť, predstavovala sumu 2 193 €. Žalobkyňa súčasne uzatvorila so spoločnosťou FINWAY SK zmluvu o poskytovaní finančných služieb, podľa ktorej mala žalobkyňa uhradiť sumu 843 € v troch mesačných splátkach vo výške 281 €.

3. Žalobkyňa považuje uzatvorené zmluvy za spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), a taktiež sa na uvedený právny vzťah majú aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „ZSU“).

4. Poskytnutý úver žalobkyňa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. g) ZSU, pretože predmetná zmluva č. U. je ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 52,96 %, ktorú si žalobkyňa vypočítala na základe interaktívnej kalkulačky zverejnenej na webovom portáli finančnej osvedy a ochrany spotrebiteľa MF SR, pričom najvyššia prípustná výška odplaty

predstavovala dvojnásobok priemernej RPMN pre daný typ úveru, čo bola v tom čase 30,32 % podľa údajov zverejnených na webovom portáli NBS. Uvedená skutočnosť ma za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V prípade zmluvy o poskytnutí finančnej služby žalobkyňa pri jej uzavretí nebola v kontakte so zástupcom spoločnosti FINWAY SK, s. r. o., zmluva jej bola daná na podpis spolu s úverovou zmluvou a platby podľa tejto zmluvy boli vykonané v prospech žalovanej. Išlo pritom o náklady spojené s poskytnutým úverom, ktoré mali byť zahrnuté do celkových nákladov poskytnutého úveru.

5. Žalobkyňa úver splatila, a doposiaľ uhradila žalovanej 3 036 €, t. j. o 1 336 € viac, ako predstavovala istina úveru 1 700 €. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje bezdôvodné obohatenie iba vo výške 856, 50 €, ktoré predstavuje úhrady žalobkyne za obdobie od 30. 8. 2016 do 10. 9. 2017, ktorými došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej, ktoré v tomto konaní požaduje zaplatiť podľa § 451 odsek 1 a 2 OZ spolu so zákonným úrokom z omeškania od nasledujúceho dňa po dni uplynutia lehoty na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré žiadala žalovanú listom z 11. 8. 2019.

6. K žalobe priložila žalobkyňa iba knihu splátok k zmluve č. U., pretože zmluvami nedisponuje a preto navrhuje aby tieto listiny súd vyžiadal od žalovanej. Žalobkyňa ďalej predložila potvrdenie žalovanej o splatení poskytnutého úveru, výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia z 11. 8. 2019, súhrnné informácie o novoposkytnutých úveroch bankami za 3. štvrtrok 2014 so stavom k 30. 9. 2014.

7. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 16. 9. 2019, ktorá predloženým potvrdením o úhrade sumy vo výške 493 € preukazuje, že uvedenú sumu rovnajúcu sa výške úroku a odplaty podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. U. z 17. 12. 2014, uhradila žalobkyni dňa 12. 9. 2019. Pokiaľ ide o zvyšnú časť nároku, žalovaná vznáša námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pretože predmetnú zmluvu o poskytovaní finančných služieb uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o., ako samostatným právny subjektom, ktorý nemal personálne ani majetkové prepojenie na žalovanú. Žalobkyňa sa snaží o vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej napriek tomu, že všetky prostriedky z tejto zmluvy prijímala uvedená spoločnosť. Žalobkyni pritom nič nebráni, aby sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od uvedenej spoločnosti. Z tohto dôvodu navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

8. Na margo vyjadrenia žalovanej žalobkyňa podaním z 30. 9. 2019 vzala žalobu späť v časti bezdôvodného obohatenia vo výške 493 € a žiada, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobkyne, súd konanie v časti, v ktorej vzala svoju žalobu späť, zastavil v súlade s § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

9. Na zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku žalobkyňa naďalej trvá. Ďalej len zopakovala tie tvrdenia, ktoré uviedla už vo svojej žalobe a svoje tvrdenia opiera aj o rozhodnutie NBS z 25. 6. 2018, spis č. NBS1-000-013-207.

10. Žalovaná reagovala na vyjadrenie žalobkyne písomným podaním z 16. 10. 2019, v ktorom poukázala, že predmetom rozhodnutia NBS boli zmluvy uzavreté v období od 11. 9. 2015 do 5. 11. 2015, pričom predmetné zmluvy bola uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou 17. 12. 2014, preto nie je možné pre posúdenie vzniku bezdôvodného obohatenia prihliadať na predmetné rozhodnutie. Žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, že by dlžnú sumu uhradila na účet žalovanej. Žalovaná zároveň na výzvu súdu odmietla predložiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. U. z 17. 12. 2014 a zmluvu o poskytovaní finančných služieb s odôvodnením, že v prípade úverovej zmluvy došlo k jej skartácii po uhradení záväzku zo strany žalobkyne a zmluvu o poskytovaní finančných služieb nemá k dispozícii, pretože nebola účastníkom tohto právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o.

11. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 19. 12. 2019 strany sporu zotrvali na svojich písomných vyjadreniach a pojednávania sa osobne nezúčastnili.

12. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovné skutkové okolnosti prípadu.

13. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 17. 12. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. U.. Súčasne v ten istý deň došlo k aj k uzavretiu zmluvy o poskytovaní finančných služieb medzi žalobkyňou a spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o. Žalobkyňa mala na základe uvedených zmlúv plniť žalovanej a spoločnosti FINWAY SK, s. r. o. svoj záväzok, čo bolo zaznamenané v predloženej knihe splátok FINWAY a taktiež názov spoločnosti figuruje aj na doklade preukazujúcom jednotlivé platby žalobkyne uvedenej spoločnosti v celkovej výške 843 € (19. 3. 2015 splátka vo výške 298 €, 15. 4. 2015 splátka vo výške 190 €, 20. 5. 2015 splátka vo výške 191,50 € a 19. 6. 2015 splátka vo výške 163,50 €).

14. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

16. Podľa § 491 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

17. Okresný súd na základe predložených dôkazov dospel k záveru, že v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáha od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť plnením zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb, žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa však nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý sa na jej úkor obohatil, je žalovaná. Tak žalobkyňa, ako aj žalovaná zhodne uviedli, že predmetná zmluva o poskytovaní finančných služieb bola uzatvorená v ten istý deň ako s ňou súvisiaca zmluva o spotrebiteľskom úvere č. U., avšak kým veriteľom a oprávneným prijať plnenie z úverovej zmluvy bola žalovaná, plnenia poskytované žalobkyňou na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb, prijímala spoločnosť FINWAY SK, s. r. o., čo žalobkyňa preukázala kópiou knihy splátok, na ktorej sú zapísané jednotlivé splátky v hotovosti v prospech veriteľa FINWAY SK, s. r. o. Žalobkyňa nepredložila žiaden iný dôkaz, ktorý by preukazoval opak, ani nepredložila predmetnú zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ale žiadala, aby ju súd zabezpečil od žalovanej.

18. Aj keď v predmetnom spore žalobkyňa vystupuje ako spotrebiteľ, nezbavuje ju to povinnosti predkladať alebo označiť dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenia, o to viac, ak je v priebehu celého konania zastúpená kvalifikovaným zástupcom z radov advokátov. Nedôslednosť v tomto smere nie je možné považovať za prejav slabšej strany v konaní, pretože je evidentné, že kópiu predmetných zmlúv žalobkyňa musela mať k dispozícii, keďže ju ako jedna zo zmluvných strán uzatvárala. Žalobkyňa iba uviedla, že predmetnými dôkazmi nedisponuje, dôvod, pre ktorý nimi nedisponuje však neuviedla. Žalovaná na výzvu súdu za účelom predloženia zmlúv tieto nepredložila, pretože nimi nedisponuje, zvlášť zmluvou o poskytovaní finančných služieb, keďže nebola zmluvnou stranou tohto právneho úkonu. Žalobkyňa tak neunesla dôkazné bremeno a svoje tvrdenia o tom, že sa žalovaná bezdôvodne obohatila na jej úkor v časti plnenia poskytnutého na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb, nepreukázala.

19. Na uvedených záveroch nič nemení ani tá skutočnosť, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb nebola v kontakte so zástupcom spoločnosti FINWAY SK, s. r. o., a zmluva jej bola daná na podpis spolu s úverovou zmluvou, pretože osoba konajúca v prospech žalovanej mohla mať oprávnenie konať aj za spoločnosť FINWAY SK, s. r. o., avšak v prípade vzniku bezdôvodného obohatenia nie je podstatná skutočnosť, akým spôsobom došlo k uzavretiu zmluvy, ale kto sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, teda kto prijal plnenie z predmetnej zmluvy.

20. Žalobkyňa síce tvrdila, že plnenie prijímala žalovaná, tieto tvrdenia však žiadnym spôsobom nepreukázala, naopak z predloženej knihy splátok vyplýva, že tieto plnenia prijímala spoločnosť FINWAY SK, s. r. o., ktorá je aj ako veriteľ uvedená na predmetnej knihe splátok a taktiež z vlastnej činnosti je súdu známe, že žalovaná takto postupovala aj v iných skutkovo obdobných prípadoch, keď zmluvu o poskytnutí finančných služieb uzavrela ako veriteľ spoločnosť FINWAY SK, s. r. o. a následne aj tieto plnenia od dlžníkov prijímala. Žalovaná poprela, žeby prijala plnenie od žalobkyne na základe zmluvy

o poskytovaní finančných služieb. V tomto smere poukazuje okresný súd na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. 12. 2017, sp. zn. 17Co/113/2017), ktoré dospeli k rovnakým záverom.

21. Pokiaľ ide o rozhodnutie NBS z 25. 6. 2018, spis č. NBS1-000-013-207, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, okresný súd konštatuje, že v danom prípade Banková rada Národnej banky Slovenska nerozhodovala o bezdôvodnom obohatení, ani vo svojom rozhodnutí nekonštatovala, že by plnenia z preverovaných zmlúv o poskytovaní finančných služieb prijímala žalovaná a nie spoločnosť FINWAY SK, s. r. o., ktorá tieto zmluvy uzatvárala. Uvedené rozhodnutie konštatuje porušenie viacerých predpisov zo strany žalovanej, ktoré sa týkali náležitosti jednotlivých zmlúv. Naopak, z rozhodnutia vyplýva, že účtovníctvo spoločnosti FINWAY SK, s. r. o., nebolo preverované, pretože NBS na to nemala oprávnenie a z účtovníctva žalovanej iba vyplynulo, že v ňom evidovala ako poplatky rovnakú výšku sumy, ako bolo odplata v zmluvy o poskytovaní finančných služieb. Predmetom dokazovania však neboli zmluvy, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovanou, resp. spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o., preto nie je v tomto prípade možné poukazovať na predmetné rozhodnutie NBS. Nad rámec však okresný súd uvádza, že aj zo zmlúv, ktoré posudzovala NBS a u ktorých je predpoklad, že boli obsahovo totožné s tou, ktorú uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o., vyplýva, že v nich sa spotrebiteľia zaväzovali odmenu zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb uhradiť spoločnosti FINWAY SK, s. r. o. a nie žalovanej.

22. Vzhľadom na uvedené je preto zrejmé, že v časti odmeny uhradenej na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb sa na úkor žalobkyne neobohatila žalovaná, ale iný samostatný subjekt s vlastnou právnou subjektivitou, u ktorého vznikol prijatím odmeny majetkový prospech, pričom skutočnosť, že žalovaná s týmto subjektom (FINWAY SK, s. r. o.) vzájomne spolupracovala pri kontraktácii zmlúv alebo vyberaní jednotlivých splátok nemá za následok, že sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila žalovaná. Z týchto dôvodov okresný súd nemal preukázané, že žalovaná je pasívne vecne legitimovanou osobou, aj pokiaľ ide o odmenu na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej so zaplatením žalovanej sumy. Okresný súd mal preukázané, že žalovaná uhradila sumu 493 € z titulu bezdôvodného obohatenia na účet žalobkyne 12. 9. 2019, pričom žalobkyňa ju vyzvala na dobrovoľné plnenie listom z 11. 8. 2019, v ktorom určila lehotu na dobrovoľné plnenie do 16. 8. 2019. Žalovaná preto bola v omeškaní so zaplatením sumy 493 € od 17. 8. 2019 do 12. 9. 2019, čím žalobkyňi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 17. 8. 2019 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyňi právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 58 % (v časti nároku vo výške 493 € a priznaného úroku z omeškania), jej neúspech predstavuje 42 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový pomerný úspech vo výške 16 % (58 % - 42 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

29. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.